

Lezingen bij een uitvaart

**Lezing: Alles heeft zijn tijd
(vrij naar Prediker)**

Weet je, alles heeft zijn tijd
niets gebeurt zomaar alles gebeurt op zijn tijd

Als mens word je geboren en gaat eens weer dood
en daar tussen in
leef je, groei je, ben je steeds aan het worden.
In zonlicht en schaduw, bij dag en nacht,
word je steeds meer mens.
En daarbij heeft alles zijn tijd:

Er is een tijd van krijgen en een tijd van geven.
Er is een tijd van dat je zaadjes in de grond stopt
en een tijd dat je bloemen kunt plukken.
Er is een tijd dat je luchtkastelen bouwt
en een tijd dat je ze afbreekt voor iets nieuws.
Er is een tijd dat je lacht, maar soms moet je ook huilen.
Er is een tijd dat je danst, en een tijd dat je stampvoet.
Soms voel je je ziek en dan voel je je beter.
Soms wil je niets zeggen dan praat je honderduit.
Soms zet je je schrap dan laat je je gaan.
Nu eens barst je van woede, en dan maak je het weer goed.

Er is ene tijd van knuffelen, en een tijd van met rust laten.
Er is een tijd van zoeken, en een tijd van vinden.
Soms ben je boos op iemand
dan houd je er weer zielsveel van.
Zo is er ook oorlog, en dan weer vrede.
Er zijn tijden dat je iets kapot maakt
en er zijn tijden dat je kunt heel maken.
er zijn tijden van begroeten en tijden van afscheid nemen.

En alles heeft zin in een mensenleven,
het is altijd weer nemen en dan weer geven,
zoals de zee met zijn eb en vloed
als zomer en winter, warmte en kou,
leven en dood en toch weer leven.

Daarom lijkt het mij voor de mens nog het beste om,
zoals ook (Mia) gelukkig veel gedaan heeft,
vrolijk te zijn en het er goed van te nemen.

Als een mens kan eten en drinken en genieten
van wat hij met al zijn zwoegen bereikt heeft
is dat immers een gave van God.

Tot zover deze lezing.

Uit de eerste brief van Paulus aan de gemeente van Korinthe:

1 Kor. 15, 35-44

Je vraagt je af hoe de mens zal overleven,
wat je je daarbij moet voorstellen.
Een begrijpelijke vraag, maar toch.....
Met eigen ogen zie je dagelijks om je heen,
dat al wat je zaait en rust in de grond,
door zelf te sterven, openbaart wat er leeft.
Uit al wat je zaait, gras of graan,
groeit iets helemaal anders dan dat wat het zaad deed vermoeden.
Uit gras groeit geen koren en uit koren groeit geen gras.
Want alle zaad kent zijn eigen wasdom,
zoals iedere boom zijn eigen vrucht.
Zo is het ook met de mens.
Minnetjes en teer, kwetsbaar en voor de korte tijd komt hij op de wereld.
Als zaad is hij aan de aarde gebonden.
Maar door te sterven openbaart hij wat diep in hem verborgen ligt:
het nieuwe leven – hemels, geheeld voorgoed.

Tot zover deze lezing.

Psalm 23

Mijn herder is de Heer,
mij zal het nooit aan iets ontbreken.

Hij brengt mij in een oase van groen,
daar strek ik mij uit aan de rand van het water,
daar is het goed rusten.
Ik kom weer tot leven, dan trekken wij verder,
vertrouwde wegen, Hij voor mij uit.
Want God is zijn naam.

Al moet ik het duister in van de dood,
ik ben niet angstig, U bent toch bij me,
onder uw hoede durf ik het aan.

Gij nodigt mij aan uw eigen tafel,
en allen die tegen mij zijn
moeten het aanzien: dat Gij mij bedient,
dat Gij mij zalft, mijn huid en mijn haren,
dat Gij mijn beker vult tot de rand.

Overal komen geluk en genade
mij tegemoet, mijn leven lang.
En altijd kom ik terug in het huis
van de Heer, tot in lengte van dagen.

Mijn herder is de Heer,
mij zal het nooit aan iets ontbreken.

Uit het boek Job14,1-3.7-11.14.

Een mens, kind van een vrouw,
in dagen is hij beperkt
en met zorgen overstelpt,
een bloem die bloeit en verwelkt,
vluchtig als een schaduw, onbestendig.
God, hebt Gij het dan ook nog op zo iemand begrepen?

Voor een boom is er hoop:
zelfs omgehakt bot hij nog uit,
komt opnieuw in blad.
Al worden zijn wortels oud in de grond,
al is zijn stam bezig te vergaan:
hij hoeft maar water te voelen en loopt uit,
wordt weer groen als een jonge plant.

Wanneer een mens sterft,
is het dan gedaan?
Geeft hij de geest,
is het dan voorgoed voorbij?
Als het water verdamppt,
als een rivier verdroogt?
of komt die sterft dan toch weer tot leven bij U?

Dan is mijn gehele leven een wachten
tot U komt, die naar mij uitziet.

Wie God eenmaal heeft ontmoet.

Enkele jaren voor zijn dood
schreef de schrijver Han Fortmann het volgende:

Wie God eenmaal heeft ontmoet,
vindt de vraag naar het hiernamaals niet interessant meer.
Wie geleerd heeft in het Hoge Licht te leven
is niet meer gekweld door het probleem
of het Licht er ook morgen nog zal zijn.

In het hoofd van een kind
dat leeft onder de goede zorgen van zijn moeder,
komt het niet op te vragen
of zijn moeder ook morgen voor hem zal zorgen..

Er zijn vragen die niet gesteld worden,
omdat er geen behoefte aan is.
Hoe meer wij leven in het Licht en de Liefde van God,
hoe meer de vragen over het hiernamaals verdwijnen.
God is er immers en zal er altijd voor ons zijn.
Zijn liefde is trouw....gisteren vandaag, morgen, ja altijd.

Eigentijdse lezing

De mooiste dingen in het leven
kun je niet kopen
omdat ze onbetaalbaar zijn:
een fijne vader en moeder,
toffe broers en zussen,
de warmte van vriendschap,
een ruzie die wordt bijgelegd,
het gevoel dat je echt meetelt,
thuis en op school,
de zon na wekenlange regen,
een bloem zomaar gegeven
door iemand die zielsveel van je houdt,
tranen van vreugde,
een schouder om tegen te schreien,
ogen die je begrijpen.

Handen die je koesteren,
geborgenheid en veiligheid,
bij iemand die kan zwijgen,
vergeving na een domme fout,
genieten van de stilte en de natuur,
een mooie zonsopgang,
vertrouwen krijgen en geven,
iemand die ziet dat je iets scheelt,
de glimlach van een onbekende,
een onverwachte brief,
een bevrijdend gesprek,
stille aanwezigheid bij verdriet,
weten dat je verwacht wordt,
geloof in het leven
en in God.

1 Korinthiers 15, 51 - 55

Ik zal u een geheim onthullen:

wij zullen niet allemaal eerst sterven

–toch zullen wij allemaal veranderd worden,

in een ondeelbaar ogenblik, in een oogwenk,

wanneer de bazuin het einde inluidt.

Wanneer de bazuin weerklinkt, zullen de doden worden opgewekt

met een onvergankelijk lichaam en zullen ook wij veranderen.

Want het vergankelijke lichaam moet worden bekleed

met het onvergankelijke, het sterfelijke lichaam met het onsterfelijke.

En wanneer dit vergankelijke lichaam is bekleed met het onvergankelijke,

dit sterfelijke met het onsterfelijke,

zal wat geschreven staat in vervulling gaan:

‘De dood is opgeslokt en overwonnen.

Dood, waar is je overwinning?

Dood, waar is je angel?’

Psalm 8

Heer onze Heer, hoe machtig is uw Naam
allerwegen op aarde.

Gij die uw majesteit toont aan de hemel,
Gij opent de mond van weerloze kinderen,
en dan klinkt een lied dat uw vijand beschaamt
en brengt Gij uw tegenstanders tot zwijgen.

Als ik kijk naar de hemel, het werk van uw vingers,
de maan en de sterren die Gij hebt bevestigd,
wat is dan de mens, dat Gij aan hem denkt,
de zoon van Adam, dat hij U ter harte gaat.

Toch hebt Gij hem bijna god gemaakt
en hem met glorie en luister gekroond.
Gij doet hem het werk van uw handen beheren
en alles hebt Gij aan zijn voeten gelegd,

schapen en runderen, alles en alles,
en ook de dieren in het vrije veld,
de vogels van de hemel, de vissen van de zee,
al wat er wandelt op de paden van het water.

Heer onze Heer, hoe machtig is uw Naam
allerwegen op aarde.

Uit het Boek Spreuken 31, 10 – 31

Een sterke vrouw, wie zal haar vinden? Zij is meer waard dan edelstenen.
Haar man vertrouwt op haar en zal daar rijkelijk bij winnen.
Ze brengt hem voorspoed, geen ellende, alle dagen van haar leven.
Ze zoekt wol en linnen uit, en spint en weeft met vreugde.
Zoals een koopmanschip naar verre streken vaart,
zo haalt zij van verre wat ze nodig heeft.
Ze staat al op als het nog donker is,
regelt het werk in huis, draagt haar slavinnen taken op.
Als zij haar zinnen op een akker zet, koopt ze hem,
van wat ze heeft verdiend, plant ze een wijngaard.
Zij is vol daadkracht, onvermoeibaar is ze in de weer.
Handeldrijven gaat haar heel goed af, 's nachts gaat haar lamp niet uit.
Haar handen zijn voortdurend aan het spinrok,
ze houdt altijd de weefspoel vast.
Haar handen strekt zij uit naar de behoeftigen,
ze geeft de armen hulp.
Niemand in haar huis hoeft sneeuw te vrezen,
zij heeft hen allen warm gekleed.
Ze maakt de mooiste dekens,
ze gaat gekleed in linnen en purperen wol.
Haar man geniet bekendheid in de stad,
hij vergadert met de oudsten in de poort.
Zij vervaardigt kleding en gordels,
en levert die aan kooplui.
Uit haar verschijning spreken kracht en waardigheid,
de dag van morgen ziet ze lachend tegemoet.
Ze spreekt wijze woorden,
wat ze zegt, zijn liefdevolle lessen.
Ze waakt over haar huishouding,
nietsdoen is haar onbekend.
Haar kinderen prijzen haar,
haar man bejubelt haar:
'Er zijn veel sterke vrouwen,
maar jij overtreft ze allemaal.'
Charme is bedrieglijk en schoonheid vergaat,
maar een vrouw met ontzag voor de Heer moet worden geprezen.
Moge zij de vruchten plukken van haar werk,
mogen haar daden worden geprezen in de poorten.

Eerste Lezing uit de Openbaring van Sint Jan, 21, 1-5

In die dagen zag ik, Johannes,
Een nieuwe hemel en een nieuwe aarde;
De eerste hemel en de eerste aarde waren verdwenen
En de zee bestond niet meer.
En ik zag de heilige Stad,
Het nieuwe Jeruzalem,
Van God uit de hemel neerdalen,
Schoon als een bruid die zich voor haar man heeft getooid.
Toen hoorde ik een machtige stem
Die riep van de troon:
"Zie hier Gods woning onder de mensen!
Hij zal bij hen wonen.
Zij zullen zijn volk zijn
En Hij, God-met-hen, zal hun God zijn.
En Hij zal alle tranen van hun ogen afwissen
En de dood zal niet meer zijn
Want al het oude is voorbij".
En hij die op de troon is gezeten sprak:
"Zie ik maak alles nieuw",

Tot zover deze lezing.

H. Evangelie Johannes 12,23 e.v.

De graankorrel moet sterven.

“Nu is het uur gekomen dat de Mensenzoon moet worden verheerlijkt”, antwoordde Jezus hun.

“Ik verzeker u: geen graankorrel blijft een graankorrel

als hij niet in de aarde valt

en sterft. Maar als hij sterft, brengt hij veel vrucht voort.

Wie zijn leven veilig wil stellen zal het verliezen, maar wie het

in deze wereld wil prijsgeven, zal het behouden en eeuwig leven.

Als iemand Mij wil dienen, moet hij Mij volgen; dan zal waar Ik

ben ook Mijn dienaar zijn. Als iemand Mij dient, zal Mijn Vader hem eren”.

Johannes 24,11 – 18

Maria stond buiten bij het graf te schreien.
En al schreiend boog zij zich naar het graf toe
en zag op de plaats waar Jezus' lichaam gelegen had,
twee in het wit geklede engelen zitten,
een aan het hoofdeinde en een aan het voeteneinde.
Zij spraken haar aan: 'Vrouwe, waarom schreit ge?'
Zij antwoordde:
'Zij hebben mijn Heer weggenomen
en ik weet niet waar zij Hem hebben neergelegd.'
Toen zij dit gezegd had, keerde zij zich om
en zag Jezus staan, maar zonder te weten dat het Jezus was.
Jezus zei tot haar:
'Vrouw, waarom schreit ge?
Wie zoekt ge?'
In de mening dat het de tuinman was,
vroeg zij: 'Heer, mocht gij Hem hebben weggenomen,
zeg mij dan waar ge Hem hebt neergelegd,
zodat ik Hem kan weghalen.'
Daarop zei Jezus tot haar: 'Maria!'
Zij keerde zich om
en zei tot Hem in het Hebreeuws: 'Rabboeni!' - wat leraar betekent.
Toen sprak Jezus:
'Houd mij niet vast,
want Ik ben nog niet opgestegen naar mijn Vader,
maar ga naar mijn broeders en zeg hun:
Ik stijg op naar mijn Vader en uw Vader,
naar mijn God en uw God.'
Maria Magdalena ging aan de leerlingen berichten
dat zij de Heer gezien had,
en wat Hij haar gezegd had.

Uit het evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Johannes:

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

“Laat uw hart niet verontrust worden.

Gij gelooft in God, geloof ook in mij.

In het huis van mijn vader is ruimte voor velen.

Ware dit niet zo, dan zou Ik het u hebben gezegd,

want Ik ga heen om een plaats voor u te bereiden.

En als Ik een plaats voor u bereid heb,

kom Ik terug om u op te nemen bij Mij,

opdat ook gij Zult zijn waar ik ben.

Gij weet waar Ik heenga en ook de weg daarheen is u bekend.”

Thomas zei tot Hem:

“Heer wij weten niet waar Gij heen gaat:

hoe moeten wij dan de weg kennen?”

Jezus antwoordde hem:

“Ik ben de weg, de waarheid en het leven.

Niemand komt tot de Vader, tenzij door Mij.

Tot zover deze lezing.

Lezingen bij een uitvaart

Evangelie (Mt. 6, 25-33)

Lezing uit het evangelie volgens Matteüs.

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

"Wees niet bezorgd om uw leven,
om eten en drinken,
om lichaam en kleding.

Het leven is groter dan eten en drinken,
het lichaam is kostbaarder dan kleding.

Volg de vogels in de lucht:

zij zaaien niet en maaien niet
en hebben geen bezit in schuren.

Maar uw Vader, die in de hemel is,
houdt hen in leven.

Zijt gij niet méér dan wat vogels?

Trouwens, gij kunt uw leven niet verlengen,
ook al zijt ge bezorgd dag na dag.

En waarom maakt gij u druk over uw kleding?

Kijk naar de bloemen langs de weg,
die niet spinnen en niet weven,
maar wel bloeien!

Uw vader in de hemel kleedt de bloemen,
die vandaag nog bloeien en morgen verdwenen zijn.

Hoe zal Hij dan niet voor u zorgen?

Wees dus niet bezorgd om eten en drinken
om lichaam en kleding.

Uw hemelse Vader weet wel
dat gij dit alles nodig hebt.

Maar zoek eerst zijn koninkrijk en doe wat recht is.

Dan zal God u voorzien in alles."

Lezingen bij een uitvaart

Evangelie 27 (Joh. 11,1.3.5-6.17.19-27)

Lezing uit het evangelie volgens Johannes.

Er was iemand ziek, een zekere Lazarus,
die in Betanië woonde.
Zijn zusters, Maria en Martha, stuurden
Jezus nu de boodschap:
Heer, hij die Gij liefhebt, is ziek.
Jezus hield veel van Martha, haar zuster en Lazarus.
Toen Hij hoorde dat Lazarus ziek was,
bleef Hij nog twee dagen ter plaatse.
daarna ging Hij met zijn leerlingen naar Betanië.
Bij zijn aankomst bleek dat Lazarus al vier dagen
in het graf lag.
Vele Joden waren naar Maria en Martha gekomen
om hen te troosten over het verlies van hun broer.
Zodra Martha hoorde dat Jezus op komst was,
ging zij Hem tegemoet en zei:
"Heer, als Gij hier waart geweest,
zou mijn broer niet gestorven zijn.
Maar ik ben er zeker van dat God
u zal geven wat Gij Hem vraagt."
Jezus zei haar:
"Uw broer zal verrijzen."
Martha hernam: "Ja, dat weet ik.
Hij zal verrijzen op de laatste dag."
Jezus zei haar:
"Ik ben de verrijzenis en het leven.
Wie in Mij gelooft, zal leven,
En ieder die leeft en gelooft in Mij
zal in eeuwigheid niet sterven.
Gelooft gij dat?"
Martha zei tot Hem: "Ja, Heer, ik geloof.
Gij zijt de Messias, de Zoon van God,
die in de wereld komt."

Lezingen bij een uitvaart

Evangelie 28 (Joh. 11, 17.32-45)

Lezing uit het evangelie volgens Johannes.

In die tijd kwam Jezus te Betanië.

Bij zijn aankomst bevond Hij dat Lazarus al vier dagen in het graf lag.

Toen Maria op de plaats kwam waar Jezus zich bevond, viel ze Hem te voet en zei: "Heer, als Gij hier waart geweest, zou mijn broer niet gestorven zijn."

Jezus zag haar wenen en ook de mensen die met haar meegekomen waren.

Het verdriet greep Hem aan en diep ontroerd zei Jezus; "Waar hebt gij hem begraven?"

Zij antwoordde: "Kom en zie, Heer."

En Jezus begon te wenen, zodat de mensen onder elkaar zeiden: "Zie eens hoeveel Hij van hem hield."

Toen Jezus bij het graf kwam, werd Hij weer ontroerd.

Het was een graf, uitgehouwen in de rots en afgesloten met een grote steen.

Jezus zei: "Doe de steen weg."

Martha zei hierop: "Hij riekt al, want hij is al vier dagen in het graf."

Ze rolden de steen weg.

Jezus sloeg zijn ogen ten hemel en bad:

"Vader, Ik dank U dat Gij Mij hebt verhoord.

Ik weet dat Gij Mij altijd verhoort.

Mogen deze mensen hier geloven dat Gij Mij gezonden hebt."

Na deze woorden riep Hij met luide stem:

"Lazarus, kom naar buiten."

En de dode kwam naar buiten, handen en voeten in doeken gewikkeld.

om zijn gezicht was een zweetdoek.

En Jezus zei: "Maak hem los en laat hem gaan?"

En vele Joden die daar waren

en zagen wat Jezus gedaan had, geloofden in Hem.

Lezingen bij een uitvaart

Evangelie 3 (Mt. 10, 32.39-42)

Lezing uit het evangelie volgens Matteüs.

In die tijd riep Jezus
zijn twaalf leerlingen bij zich en zei:
"Ieder die tegenover de mensen openlijk voor Mij opkomt,
voor hen zal ook Ik opkomen bij mijn hemelse Vader.
Wie zij leven voor zichzelf wil behouden,
zal het verliezen.
Maar wie zijn leven voor Mij prijsgeeft,
die zal het ware leven vinden.
Wie u opneemt, neemt God zelf op,
die Mij gezonden heeft.
Wie een profeet opneemt
omdat hij een man van God is,
zal de beloning van een profeet ontvangen.
En wie een goed en eerlijk man opneemt,
omdat het een deugdzaam mens is,
zal dezelfde beloning ontvangen.
En wie één van deze kleinen
een beker koud water geeft
omdat hij mijn leerling is,
die wordt vast en zeker beloond."

Lezingen bij een uitvaart

Uit het H. Evangelie van onze Heer Jezus Christus volgens Matteus

Toen Jezus de mensenmassa zag, ging hij de berg op.
Daar ging hij zitten met zijn leerlingen om zich heen.

Hij nam het woord en onderrichtte hen aldus:

'Gelukkig wie nederig van hart zijn,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

Gelukkig de treurenden,
want zij zullen getroost worden.

Gelukkig de zachtmoedigen,
want zij zullen het land bezitten.

Gelukkig wie hongeren en dorsten naar gerechtigheid,
want zij zullen verzadigd worden.

Gelukkig de barmhartigen,
want zij zullen barmhartigheid ondervinden.

Gelukkig wie zuiver van hart zijn,
want zij zullen God zien.

Gelukkig de vredestichters,
want zij zullen kinderen van God genoemd worden.

Gelukkig wie vanwege de gerechtigheid vervolgd worden,
want voor hen is het koninkrijk van de hemel.

De Emmaüsgangers Lucas 24,13 e.v.

Diezelfde dag waren twee leerlingen op weg naar een dorp, ongeveer twaalf kilometer van Jeruzalem.

Het heette Emmaüs.

Ze waren in gesprek en hadden het over al die gebeurtenissen van de laatste dagen.

Terwijl ze zo druk met elkaar in gesprek waren, kwam er iemand aan, Jezus zelf, en hij liep met hen mee.

Maar ze herkenden hem niet: ze hadden een waas voor de ogen.

Intussen naderden ze het dorp van hun bestemming.

Hij deed alsof hij verder wilde,

maar zij hielden hem tegen en zeiden:

'Blijf bij ons; de dag is bijna om en het wordt al donker.'

Hij ging mee naar binnen en bleef bij hen.

Toen hij met hen aan tafel zat,

nam hij het brood, sprak het zegengebed uit,

brak het in stukken en gaf het hun.

De ogen gingen hun open en ze herkenden hem,

maar hij verdween uit hun ogen.

'Raakten we niet in vuur toen hij onderweg met ons praatte

en de Schrift voor ons opende?' zeiden ze tegen elkaar.

Ze stonden onmiddellijk van tafel op en keerden naar Jeruzalem terug.

Daar vonden ze de elf en ook de anderen bijeen.

'Het is waar,' zeiden die, 'de Heer is door God opgewekt en is aan Simon verschenen!'

Toen vertelden ook zij wat hun onderweg was overkomen

en hoe ze hem hadden herkend,

toen hij het brood brak.